



Гройбът

Отъ задморски край далеченъ
пролѣтъта пристигна вече
изъ градини и поляни,
съ златенъ слънчевъ смѣхъ заляни.

Дрехата ѝ сте видѣли —
цвѣла отъ цвѣтчета бѣли.

Тя е палаво момиче,
закачливо, що наднича

между цѣvnalитѣ клони;
цвѣтоветѣ нѣжни рони,
щомъ ги залюлѣй, раздруса,
надъ главицата си руса.

Край градинскитѣ пажетки,
вредъ по стжпкитѣ ѝ леки,
се разцуфватъ дето мине,
бѣли кринове и сини.

Тя е лека и крилата:
полетява надъ селата,
надъ полета и долини
ръси теменуги сини.